

Onder embargo tot 14 april 1984, 10.15 uur.

Toespraak Mevr. C. Ubels-Veen op het EVP-congres te Zwolle op
14 april 1984.

Over politiek kun je eindeloos praten, je raakt er in feite nooit over uitgepraat, en zeker niet in onze tijd. Elke dag gebeurt er wel wat dat ons raakt. Het onderwerp dat ons nu al 5 jaar bezig houdt is het verhaal over de kruisraketten, maar dan wel een verhaal over een zeer bedreigende werkelijkheid.

Mag een overheid eigenlijk zijn onderdanen zo lang in onzekerheid laten? Komen ze nu wel, of komen ze nu niet? Die onzekerheid duurt nu al 5 jaar bijna, 5 jaar duurde ook de Duitse bezetting.

In de laatste maanden is de onzekerheid opnieuw opgelaaid. De eindbeslissing lijkt immers dichtbij. en iedereen mengt zich in de strijd, tot oud CDA-bewindslieden toe. Nederland schijnt op gedeeld in kampen, de voors en de tegen, geen mening hebben is haast on-gepast. Nu de strijd hevig is dienen zich de compromiszoekers aan: Mag het ook minder zijn? bijvoorbeeld 32 of 16 raketten. De heer Lubbers heeft het in het verleden ook al eens geopperd.

En zo gaat het nu eenmaal in de politiek, ieder doet wat water in de wijn. Ik meen ook zo een recente opmerking van Bert de Vries te moeten uitleggen, dat er een oplossing zal komen die het volk zal splitsen.

Wanneer u deze geluiden hoort, weest dan extra op uw hoede, want of er nu 48, 32 of 16 raketten komen, het is en blijft een nieuw stap in de wapenwedloop. Immers, alleen door niet-plaatsing zullen wij duidelijk kunnen maken dat het onze ernst is de steeds fataler worden- de wapenwedloop te doorbreken.

De eenheid is de NAVO is het belangrijkste.

Bij niet-plaatsing kan er overigens niet gesproken worden van vermindering. Niet plaatsing is gewoon: niet meer. En van eenzijdige ontwapening kan helemaal niet gesproken worden, zover zijn we nog lang niet.

Niet plaatsing zal een teken van hoop zijn een soort nieuw bēgin, voor 63% van de Nederlanders, die in de afgelopen jaren meer dan eens duidelijk hun gezindheid hebben laten blijken, en voor miljoenen mensen in andere landen van Europa, in Amerika, ook voor bijvoorbeeld de vredesbeweging in de DDR voor de zeer dappere kleine Charta-groep in Tjecho-Slowakije en anderen.

Wij zien niet plaats en ook al een opdracht voor ieder persoonlijk en voor ons gezamenlijk om de wereld te bewaren, om voor ons werkelijk te gedragen als rentmeester over de schepping.

Vele deskundigen zijn het er over eens dat niet plaats uit militair oogpunt ongewenst is, het verstoort het evenwicht.

Zonder deze nieuwe generatie is het Westen niet zwakker dan het Oosten.

In het Oost-West conflict zijn er hartlanden: Amerika en Rusland.

In dit concept is de rest van de wereld niet zo belangrijk, en West Europa kan dan als slagveld dienen. Door de nieuwe wapens, waarover Amerika zeggenschap krijgt zal Amerika in staat zijn Rusland ongeveer in 6 minuten militair uit te schakelen, terwijl Rusland niet over dezelfde soort wapens beschikt om dit met Amerika te doen. En daarom voelt Rusland zich uitermate bedreigd, en zoals bekend, een kat in het nauw kan rare sprongen doen.

In het verleden heeft het Amerikaanse waarschuwssysteem voor atoomaanvallen als eens 6 minuten op rood gestaan. Maar men had nog wat langer tijd om na te gaan of het alarm misschien loos was.

Op zulke momenten kruipt de wereld door het oog van de naald.

Maar een tijd van meer dan 6 minuten is Rusland als daar straks bellen gaan rinkelen, niet meer gegeven. Rusland zal straks binnen 6 minuten moeten beslissen want Pershings doen het in die tijd.

In de afgelopen weken heeft u argumenten van beide zijden kunnen horen, de voors en tegen volgen elkaar op. bijv. deze er moet geplaatst worden vanwege de eenheid binnen het NAVO-bondgenootschap. De eenheid tussen de regeing en het iegen volk is blijkbaar van geen belang, daar hoor ik althans de bewindslieden niet over.

of deze van Amerikaanse makelij als Nederland niet plaatst, dan komen

de Russen helemaal niet meer om de tafel zitten in Genève. Maar was het niet zo, dat de Russen wegliepen toen er in Engeland en Duitsland geplaatst werd? Als Nederland nu ook plaatst dan nemen ze hun plaats in Genève weer in. Een vreemde logica.

In 1979 werd minzaam over het Nederlandse voorbehoud geoordeeld: het was er binnenlandse aangelegenheid. Maar nu is Nederland zo belangrijk geworden, dat de heer Weinberger naar Nederland kwam om tegenstribbelende CDA-kamerleden vermanend toe te spreken. Als het allemaal niet zo ernstig was, zouden wij kunnen lachen om al te doorzichtig opgevoerde gewichtdoenerij, klucht van de heren.

In elk geval voelen wij ons zeer gesterkt en gesteund door de uitspraak van de Synodes van de Gereformeerde en Hervomde Kerk en van de Raad van Kerken.

De kwestie van de kruisraketten laat duidelijk zien hoe dit kabinet oordeelt over de eigen burgers. De uitkomst van een enquête waartoe nota bene door de regering zelf opdracht is gegeven, wordt achtere-loos terzijde geschoven.

Deze zelfde ^{zilde} houding blijkt uit de houding t.o.v. het sociaal-economisch beleid.

In een recent interview laat Minister van Ardenne weten hoe hij over werklozen denkt. Terwijl er tegen de 900.000 werklozen zijn durft hij te zeggen dat als je maar echt wilt dan vind je wel werk.

Onze Minister President laat vanuit het buitenland weten dat hij er niet meer zal zijn zijn wanneer de miljoenste werkloze is ingeschreven.

Vind hij het huidige aantal dan soms ^{wel} ~~nog~~ aanvaardbaar? Dit kabinet doet niets aan stimulering van werkgelegenheid. Nog steeds zijn ze van mening dat als er maar flink bezuinigd wordt, de economie zal aantrekken. Na zo'n 1½ jaar zou je dan toch wel enig resultaat mogen verwachten. Maar het financieringstekort loopt amper terug en de werkloosheid blijft toenemen. Zou de regering nu nooit eens op de gedachte komen dat juist die bezuiniging wel eens nieuwe oorzaak zouden kunnen zijn voor de economische recessie die maar niet op wil houden?

Nederland heeft in Europa het hoogste aantal werklozen, zo'n 18%. En nog gaat Minister Ruding, de man van de ideeën door met zijn bezuinigingen, volgend jaar zelfs weer meer dan afgesproken in het

regeerakkoord zo'n 10 miljard. Het 1-juli pakket komt al akelig dichtbij voor mensen met een uitkering want opnieuw zijn zij het die gepakt gaan worden. Wel iets minder dan aanvankelijk het plan was, maar toch!

Steeds werd beklemtoond dat de economie zou aantrekken wanneer aan de bedrijven lasten verlichting werd geboden. We zien nu dat groete bedrijven al fors winst maken. Maar die winst wordt niet omgezet in werkgelegenheid - binnenlandse investeringen blijven uit, de koopkracht is immers door al die bezuinigingen aan het dalen, en het kapitaal ^{of} vloeit weg naar het buitenland, geld, dat hier in Nederland werd weggehaald bij de minst draagkrachtigen. En met dit verhaal, dat er weer werkgelegenheid zal komen als het de bedrijven maar weer goed gaat, permitteert het kabinet zich ~~van~~ hoegenaamd niets te doen aan de werkgelegenheid, breken ze eigenhandig werkgelegenheid af door hun bezuinigingen.

Is werkloosheid een zeer groot probleem voor de mensen die het treft, extra schrijnend is de jeugdwerkloosheid.

In februari van dit jaar waren er 330.000 werkloze jongeren onder de 25 jaar. Als een samenleving tegen zijn eigen jongeren zegt: we hebben jullie niet nodig, we kunnen het wel zonder jullie af, dan is er wel iets goed mis met die samenleving vooral als blijkt, dat die werkloosheid blijvend zal zijn als daar niets aan gebeurt. En er gebeurt gewoon niets tenminste niet fundamenteel. En dat in een samenleving waar zoveel werk blijft liggen, vooral in de zorgsector. U hoeft maar om u heen te kijken om te constateren dat onze steden, ons milieu verloedert dat er behoefte is aan mensen in de gezondheidszorg, het onderwijs, gezins- en bejaardenzorg.

Mensen die werkloos zijn krijgen een uitkering. Dat kost ook geld. Uitkeringen kunnen met behulp van een werkgelegenheidsfonds omgeploegd worden tot lonen, en waarom niet gedacht aan een soort basisloon, een ^{of} ~~moederlijke~~ manier om betaalde en onbetaalde arbeid te verdelen en ook de 40 uryge werkweek moet ter discussie gesteld worden. En wat vindt u tenslotte van de afbraak van ons openbaar vervoer. Als u niets anders van dit kabinet zou weten dan alleen hoe ze met ons vervoerssysteem omgaat, dan zou de mentaliteit van dit kabinet u meer dan duidelijk zijn, het totaal ontbreken van een visie,

totaal geen oog hebben voor de zwakken in de samenleving.
Voor onze ogen zien we het gebeuren. Door de drastische prijsverhogingen voor het openbaar vervoer, worden mensen de auto ingejaagd, met alle gevolgen van dien. Vorig jaar was er voor het eerst weer

na jaren een stijging van de verkeersslachtoffers, het verkeer is één van de belangrijkste veroorzakers van de zure regen. Onze binnensteden worden onleefbaar door rijdende en geparkeerde auto's, kinderen kunnen daar al lang niet meer spelen, maar worden wel met honderden per jaar doodgereden, en het kind was dan altijd de schuld. Het is tevens verspilling van de energie. Door het beleid van Mevrouw Smit zal het openbaar vervoer steeds meer in de versukkeling raken, en dat is in een klein dichtbevolkt land als het onze waar we moeten woekeren met de ruimte een slechte zaak. Mobiliteit is straks alleen nog maar weggelegd voor mensen die over een auto kunnen beschikken. Een beleid waardoor jongeren, bejaarden, vrouwen en mensen met een uitkering getroffen zullen worden. Zoals steeds zijn het de zwaksten die het gelag moeten betalen.

Net zoals haar collega's bewindslieden heeft mevrouw Smit bij haar bezuinigingsdrift oogkleppen op voor de maatschappelijke gevolgen. Er zijn andere manieren van bezuiniging te bedenken. Er moet een samenhang komen tussen de kosten van auto-gebruik en openbaar vervoertarieven, de openbaar vervoerbedrijven moeten zelf meer verantwoordelijkheid krijgen, de efficiency moet worden opgevoerd, voor het parkeren van auto's, dit is het beslag leggen op schaarse ruimte, moet consequent betaald worden, etc. etc.

Het is niet alleen nodig voor een ander vrede- en veiligheidsbeleid, een ander beleid t.a.v. de sociale zekerheid, het is ook nodig voor een goed geregeld vervoerssysteem, voor iedereen toegankelijk, dat energie en milieu spaart, de veiligheid vergroot dat we een ander kabinet nodig hebben.

En dan heb ik nog niet eens gesproken over vele andere sectoren van de samenleving, bijvoorbeeld de 3e wereld. Iedere dag dat dit kabinet aanblijft is er één te veel.

*Daarom moeten we aan
het werk. Voorstellen*

*Besijp ons met ons hart!
met onze handen!*